

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 228/2026-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **BPT LEASING, a.s.**, Drieňová 34, Bratislava, zastúpeného Mgr. Vladimírom Šárnikom, advokátom, Rožňavská 2, Bratislava, proti postupu súdnej exekútorke JUDr. Margity Rojčekovej a súdneho exekútora JUDr. Jozefa Augustína v konaní vedenom pod sp. zn. 141 EX 700/2021 a proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 67Ek/2808/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 1. apríla 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom súdnej exekútorke JUDr. Margity Rojčekovej a súdneho exekútora JUDr. Jozefa Augustína v konaní vedenom pod sp. zn. 141 EX 700/2021 a postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 67Ek/2808/2021. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prieťahov. Zároveň žiada o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 10 000 eur a náhrady trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh v podstatnom vyplýva, že 28. júla 2021 podal sťažovateľ ako oprávnený okresnému súdu návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 45 057,04 eur. Okresný súd poveril 11. augusta 2021 vykonaním exekúcie súdnu exekútorke JUDr. Margitu Rojčekovú.

3. Po vykonaní príslušných procesných úkonov sa 1. apríla 2022 uskutočnila dražba nehnuteľnosti. Okresný súd však uznesením z 28. júna 2022 neschválil príklep udelený na dražbe, keďže príklep udelila exekútorská koncipientka.

4. Súdna exekútorka vydala 3. augusta 2022 opätovne dražobnú vyhlášku, avšak sťažovateľ 4. augusta 2022 odvolal súdnej exekútorke súhlas s predajom nehnuteľnosti a podal návrh na jej zmenu z dôvodu zmarenia dražby. Následne 9. augusta 2022 sťažovateľ namietol zaujatosť súdnej exekútorke. Okresný súd uznesením z 24. augusta 2022 zamietol návrh sťažovateľa na zmenu súdnej exekútorke aj námietku zaujatosti. Sťažovateľ podal proti uzneseniu sťažnosť, o ktorej rozhodol okresný súd uznesením z 9. marca 2023.

5. Medzitým sa 21. septembra 2022 opätovne konala dražba nehnuteľnosti, pričom okresný súd 14. októbra 2022 príklep udelený na dražbe schválil. Dňa 9. januára 2023 sa uskutočnilo rozvrhové pojednávanie o výťažku dražby nehnuteľnosti. Sťažovateľ podal 12. januára 2023 námietky proti rozvrhu výťažku, ktoré okresný súd uznesením z 31. marca 2023 zamietol.

6. Sťažovateľ podal 18. apríla 2023 sťažnosť proti uzneseniu súdu o schválení rozvrhu, ktorú doplnil podaním z 18. novembra 2023, keď zároveň opätovne podal návrh na vylúčenie súdnej exekútorke. Dňa 31. marca 2025 zanikol súdnej exekútorke JUDr. Margite Rojčekovej výkon funkcie a jej náhradníkom sa stal súdny exekútor JUDr. Jozef Augustín, u ktorého v súčasnosti prebieha príslušné exekučné konanie

7. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že okresný súd rozhodol o sťažnosti proti uzneseniu z 31. marca 2023 uznesením z 12. februára 2026, ktoré sa v súčasnosti doručuje.

8. Sťažnostná argumentácia je založená na tvrdenom porušení označených práv zbytočnými priet'ahmi v označenom exekučnom konaní, ktoré mali vzniknúť postupom súdnej exekútorke a exekučného súdu. Sťažovateľ detailne zrekapituloval priebeh exekučného konania detailnou chronológiou procesných úkonov súdnych exekútorov a súdu, ktoré boli v konaní vykonané. Zároveň špecifikoval obdobia nečinnosti exekučného súdu, ako aj úkony, ktoré považuje za neúčelné a majúce za následok vznik zbytočných priet'ahov. Rovnako poukázal na skutočnosť, že od podania návrhu na vykonanie exekúcie do podania ústavnej sťažnosti uplynuli 4 roky a 7 mesiacov. Sťažovateľ poukázal na nezákonný postup pôvodnej súdnej exekútorke, ktorá zmarila prvú dražbu. Podľa názoru sťažovateľa sa aktuálny súdny exekútor s výnimkou zasielania správ o stave konania priet'ahov proti sťažovateľovi nedopustil. Sťažovateľ je taktiež toho názoru, že on svojím konaním k priet'ahom v exekučnom konaní nijako neprispel.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zbytočnými priet'ahmi súdnych exekútorov a exekučného súdu v označenom exekučnom konaní.

10. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti zdôrazňuje, že právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov súdom sa vzťahuje aj na konanie o výkon rozhodnutia a rozhodovanie súdu v exekučnom konaní (napr. III. ÚS 167/2023), keďže nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí

vrátane súdnej exekúcie podľa Exekučného poriadku je súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (II. ÚS 143/02, IV. ÚS 292/04) a ústava v čl. 48 ods. 2 takéto konania z povinnosti súdov konať bez zbytočných prietáhov nevyníma. Aj podľa názoru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) by právo na súdnu ochranu zostalo iluzórnym, keby vnútroštátny právny poriadok umožňoval, aby konečné súdne rozhodnutie ostalo „neúčinné“ na škodu jednej zo strán. Výkon rozsudku alebo rozhodnutia súdu treba považovať za integrálnu súčasť procesu v zmysle čl. 6 dohovoru (obdobne III. ÚS 15/03, IV. ÚS 551/2013).

11. Špecifikum exekučného konania spočíva v tom, že je spravidla „v rukách“ súdneho exekútora a exekučný súd v jeho rámci koná a rozhoduje len na základe procesných návrhov účastníkov exekučného konania, resp. súdneho exekútora, preto namietat' porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy možno na ústavnom súde vo vzťahu k exekučnému súdu len vtedy, ak tento má reálne o čom rozhodovať.

12. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V rámci prvého kritéria prihliada ústavný súd aj na predmet sporu (povahu prerokúvanej veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľov. Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

13. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že označené exekučné konanie sa žiadnym osobitným spôsobom nevymyká zo štandardnej agendy príslušného okresného súdu, ktorý je súdom exekučným. Ústavný súd rovnako nezistil žiadnu osobitnú okolnosť, na základe ktorej by konaniu bolo možné priznať osobitný stupeň právnej alebo skutkovej zložitosti.

14. Pri hodnotení druhého kritéria veci ústavný súd konštatuje, že to bola práve procesná aktivita sťažovateľa, ktorá v zásadnej miere ovplyvnila dĺžku označeného exekučného konania. Z chronologického prehľadu úkonov je už na prvý pohľad zrejmé, že sťažovateľ od konania prvej (neúspešnej) dražby namietal takmer každé vydané uznesenie exekučného súdu, opakovane podával námietky zaujatosti a žiadal o vylúčenie súdnej exekútorky. Bez ambície hodnotenia povahy daných procesných úkonov ústavný súd konštatuje, že v súlade s judikatúrou ESLP sťažovateľovi síce nemôže byť vyčítané uplatnenie procesných prostriedkov, ktoré mu na ochranu jeho práv poskytuje vnútroštátny právny poriadok, avšak na druhej strane nemožno pričítať štátu zodpovednosť za prietahy, ktoré v konaní vznikli v dôsledku nutnosti vysporiadať sa s takýmito návrhmi (rozsudok ESLP č. 52859/99 z 25. 5. 2004 vo veci Dostál proti Českej republike, § 220).

15. Posledným kritériom, ktoré ústavný súd hodnotil, bol postup súdnych exekútorov a exekučného súdu v označenom exekučnom konaní. Z chronologického prehľadu procesných úkonov v kontexte sťažnostnej argumentácie ústavný súd konštatuje, že napriek tomu, že v konaní boli zaznamenané isté prietahy, postup súdnych exekútorov ani exekučného súdu v okolnostiach prerokúvanej veci nesignalizuje existenciu zbytočných prietáhov takej intenzity, ktorá by umožňovala vyslovenie porušenia označených práv.

16. V úvodnej fáze exekučného konania pôvodná súdna exekútorka postupovala v konaní plynulo a napriek procesnému pochybeniu, ktorého sa v konaní dopustila (prvá neúspešná dražba, na ktorej

nebol schválený príklep exekučným súdom), nemožno hovoriť o porušení označených práv, keďže k vykonaniu v poradí druhej (úspešnej) dražby došlo po 5 mesiacoch od konania prvej dražby nehnuteľnosti, t. j. 21. septembra 2022. Skoršiemu konaniu dražby objektívne bránila prekážka v podobe sťažovateľovho návrhu na zmenu súdnej exekútorke, ako aj návrhu na jej vylúčenie, o ktorých musel rozhodovať exekučný súd (návrhy sťažovateľa boli uznesením z 24. augusta 2022 zamietnuté).

17. Aj ďalší priebeh exekučného konania bol v zásadnej miere ovplyvnený procesnou aktivitou sťažovateľa, ktorý podával opravné prostriedky proti takmer všetkým procesným rozhodnutiam, ktoré boli v ďalšej fáze exekučného konania vydané. Okresný súd zamietol námietky sťažovateľa proti rozvrhu výťažku, ktoré podal 12. januára 2023, uznesením z 31. marca 2023, teda po 2 a pol mesiaci, a po 8 mesiacoch od jej podania zamietol sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu o nevyklúčení súdnej exekútorke, čo možno považovať za akceptovateľné.

18. Ústavný súd na druhej strane objektívne pripúšťa existenciu zbytočných prietáhov, ktoré vznikli pri nečinnosti exekučného súdu, ktorý neúmerne dlhú dobu rozhodoval o sťažnosti sťažovateľa z 18. apríla 2023 proti uzneseniu o schválení rozvrhu výťažku. Okresný súd o sťažnosti rozhodol uznesením z 12. februára 2026. Nemožno však opomenúť, že v čase rozhodovania súdu došlo k zmene v osobe súdneho exekútora, keďže pôvodnej súdnej exekútorke zanikol výkon funkcie 31. marca 2025. Exekučné konanie je v súčasnosti vedené súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Augustínom, pričom aj sťažovateľ sám pripustil, že aktuálny exekútor koná vo veci plynulo a bez prietáhov.

19. Berúc do úvahy všetky už analyzované kritériá, ústavný súd uzatvára, že vzhľadom na skutočnosť, že dĺžka exekučného konania bola v rozhodujúcej miere ovplyvnená práve bohatou procesnou aktivitou sťažovateľa, zistené prietahy zo strany exekučného súdu nedosiahli v okolnostiach prerokovanej veci takú intenzitu, na základe ktorej by bolo možné v súčasnosti konštatovať porušenie označených práv sťažovateľa. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. apríla 2026

Libor Duľa
predseda senátu